
Instrukcja w sprawie przyznawania zasiłków (zapomóg) wyrównawczych : (uchwała Prezydium NRA z dnia 3 września 1964 r.)

Palestra 8/10(82), 75-76

1964

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

postanowiło:

na podstawie art. 55 ust. 1 pkt 3 u. o u.a wyjaśnić, że aplikant adwokacki może sprawować czynności syndyka masy upadłości, jeśli uzyska zezwolenie przewidziane w art. 86 u. o u.a.

Uzasadnienie

Rada Adwokacka w Lublinie wystąpiła do Naczelnej Rady Adwokackiej o wyjaśnienie, czy aplikant adwokacki może uzyskać zezwolenie rady adwokackiej na pracę w charakterze syndyka masy upadłości spółdzielni, zwłaszcza gdy był on już wyznaczony syndykiem, zanim został wpisany na listę aplikantów adwokackich.

Prezydium NRA zważyło, co następuje:

Przy rozstrzyganiu wątpliwości co do tego, czy aplikant adwokacki może sprawować czynności syndyka masy upadłości, należy mieć na względzie tak przepisy prawa upadłościowego, jak i przepisy u. o u.a.

Prawo upadłościowe pod względem wyboru osoby syndyka nie krępuje sądu żądanymi wskazówkami czy ograniczeniami. Wystarczy, żeby syndyk był osobą zdolną do działań prawnych, żeby był godny zaufania i posiadał dostateczną znajomość przepisów potrzebną do wykonywania swych funkcji. Wykształcenie prawnicze nie jest wymagane do pełnienia obowiązków syndyka (art. 14 prawa upadłościowego; zob. też Komentarz J. Korzonka do Prawa upadłościowego, wyd. 1935, str. 50). Według więc przepisów prawa upadłościowego syndykiem może być zarówno adwokat, jak i aplikant adwokacki, a także osoba nie należąca do adwokatury.

Stosownie do art. 86 u. o u.a. rada adwokacka może udzielić aplikantowi adwokackiemu zezwolenia na podejmowanie się zajęć ubocznych. Z ogólnego sformułowania treści tego przepisu wynika, że przez pojęcie „zajęć ubocznych” należy rozumieć każde zajęcie nie kolidujące z odbywaniem aplikacji adwokackiej. Pogląd ten uzasadnia okoliczność, że ustawodawca nie rozciągnął na aplikantów adwokackich rygorów z art. 70 u. o u.a. (art. 85 nie wymienia art. 70).

Nie jest to, niewątpliwie, przeoczenie ze strony ustawodawcy, lecz zostało uczynione celowo. Aplikacja adwokacka jest okresem przygotowania się do zawodu adwokata. Przygotowanie to może wypaść różnie. Sam aplikant w okresie aplikacji może dojść do wniosku, że zawód adwokata mu nie odpowiada lub że się do niego nie nadaje. Do wniosku takiego mogą też dojść właściwe organa adwokatury. Aplikacja więc jest stanem przejściowym i nie byłoby celowe uniemożliwienie aplikantowi wykonywania zajęć nie kolidujących z aplikacją, które nie tylko stanowią dla niego źródło uzupełniające środki utrzymania, ale także mogą mu ułatwić sytuację, gdyby aplikacja zakończyła się bezowocnie.

B. Instrukcja w sprawie przyznawania zasiłków (zapomóg) wyrównawczych

(uchwała Prezydium NRA z dnia 3 września 1964 r.)

Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej, po rozpoznaniu opracowanego przez Skarbnika NRA projektu instrukcji w sprawie przyznawania zasiłków (zapomóg) wyrównawczych,

u chw ali ło

następującą instrukcję:

Przy wypłacaniu z Funduszu Samopomocy Koleżeńskiej przy NRA zasiłków (zapomóg) wyrównawczych na podstawie uchwały plenarnego posiedzenia NRA z dnia 30 czerwca 1964 r. mają odpowiednie zastosowanie przepisy Instrukcji w sprawie zarządzania Funduszem Samopomocy Koleżeńskiej przy NRA oraz trybu przyznawania zasiłków („Palestra” Nr 3 z marca 1961 r., str. 86—89) z następującymi zmianami:

- § 1. 1. W celu uzyskania zasiłku (zapomogi) wyrównawczego adwokat członek zespołu składa pisemny wniosek, adresowany do Funduszu Samopomocy Koleżeńskiej przy NRA. Wniosek składa się za pośrednictwem kierownika zespołu. We wniosku należy podać datę, od której zasiłek ma być wypłacany.
2. Do wniosku należy dołączyć:
 - a) dowód o przyznaniu renty starczej lub inwalidzkiej (bądź odpis tego dowodu poświadczony za zgodność przez kierownika zespołu),
 - b) oświadczenie adwokata stwierdzające, że zasiłek (zapomoga) wyrównawczy nie należy się za miesiąc, w którym udział w dochodach zespołu po potrąceniu kosztów administracyjnych przekroczy 750 zł.
- § 2. Adwokat nie będący członkiem zespołu, otrzymujący rentę starczą lub inwalidzką, składa wniosek o przyznanie zasiłku wyrównawczego do rady adwokackiej, dołączając do niego zaświadczenie, iż nie jest członkiem zespołu, oraz zaświadczenie o wysokości pobieranej (przyznanej) renty.
- § 3. Wnioski, o których mowa w § 1 i 2, rada adwokacka przesyła do Naczelnej Rady Adwokackiej.
- § 4. Komisja Samopomocy Koleżeńskiej przy NRA rozpoznaje nadesłane wnioski w ciągu jednego miesiąca od daty ich otrzymania.
- § 5. Zasiłek wyrównawczy przyznaje się od dnia określonego we wniosku. Jeśli termin taki nie został przez zainteresowanego określony, termin, od którego zasiłek ma być wypłacany, ustala Komisja, przy czym nie może on być dłuższy niż 3 miesiące przed złożeniem wniosku.
- § 6. Decyzję o przyznaniu zasiłku wyrównawczego Komisja przesyła zainteresowanemu adwokatowi, radzie adwokackiej i kierownikowi właściwego zespołu.
- § 7. W razie osiągnięcia przez adwokata-członka zespołu adwokackiego z prowadzonych spraw przychodu, który po potrąceniu kosztów administracyjnych zespołu przekracza kwotę 750 zł, kierownik zespołu zawiadamia o tym, natychmiast NRA, przesyłając odpis swego pisma radzie adwokackiej.
- § 8. Po otrzymaniu pisma, o którym mowa w § 7, Skarbnik NRA wstrzymuje wypłatę zasiłku wyrównawczego za miesiąc, w którym udział w dochodach zespołu przekroczył 750 zł. Ewentualne nadpłaty zasiłku ulegają potrąceniu z bieżących zasiłków.
- § 9. Niniejsza Instrukcja uzupełniająca wchodzi w życie z dniem 1 września 1964 r. i zostaje ogłoszona w „Palestrze”.